

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové ve věci žalobkyně **MUDr. T.L.**, v řízení zastoupené Mgr. Jiřím Švejnhou, advokátem se sídlem Praha 10-Vinohrady, Korunní 108a, proti žalované **České lékařské komoře** se sídlem Olomouc, Dolní náměstí 38, o žalobě proti rozhodnutí Čestné rady žalované ze dne 12.10.2013 č.j. 09/85/760,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Čestné rady České lékařské komory ze dne 12.10.2013 č.j. 09/85/760 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11.228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Švejnhou, advokáta se sídlem Praha 10-Vinohrady, Korunní 108a.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Čestné rady žalované, kterým byla žalobkyně uznána vinnou, že dne 25.8.2009 jako lékařka gynekologicko-porodnického oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Praze zanedbala své povinnosti vedoucího lékaře porodního sálu a nechala u rizikové rodičky E.V. nezkušeného neatestovaného

lékaře bez přímého odborného dohledu, čímž se dopustila disciplinárního provinění proti povinnostem uvedeným v § 9 odst. 2 písm. a) zák. č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o komorách“), za což jí bylo podle § 18 odst. 3 písm. a) zákona o komorách uloženo disciplinární opatření – pokuta ve výši 12.000,- Kč.

Uplatňuje tyto žalobní body:

- 1) napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné ve vlastních úvahách a závěrech, když argumentace obsažená v závěru odůvodnění nesměruje vůbec na žalobkyni, ale na MUDr. B.;
- 2) věcně napadá závěry o pochybení MUDr. B.;
- 3) u jednání 10.5.2013 byli vyslýcháni svědci, ovšem žalobkyně k tomuto jednání předvolána nebyla, čímž jí bylo znemožněno klást svědkům otázky.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. K žalobnímu bodu 3) uvádí, že svrchovaný procesní předpis žalované – Disciplinární řád – nestanoví žalované povinnost předvolávat disciplinárně obviněnou lékařku k výslechu svědků. S obsahem jejich výpovědi se pak žalobkyně mohla seznámit nahlížením do spisu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud zjistil, že obsahem odůvodnění jsou kromě popisu průběhu řízení toliko tyto tři odstavce vlastních úvah a závěrů Čestné rady žalované:

„Odročené disciplinární řízení pokračovalo dne 12.10.2013. Během tohoto jednání došla Čestná rada ČLK k závěru, že zjištění popsaná v návrhu na zahájení disciplinárního řízení jsou důvodná. Po zvážení všech odborných posudků a jejich závěrů se Čestná rada ČLK přiklonila k převažujícímu názoru, že MUDr. B. chybně vyhodnotil suspektní CTG záznam jako fyziologický a z tohoto důvodu nepřivolal lékaře se specializovanou způsobilostí. Svědecké výpovědi i vyjádření MUDr. B. a MUDr. L., která byla toho dne vedoucím lékařem porodních sálů, potvrdily, že MUDr. B. byl ošetřujícím lékařem paní V. a vedl porod. MUDr. B. pracoval pod odborným dohledem, toho dne pod dohledem MUDr. L., neboť sám dosud neměl specializovanou způsobilost. Odborné i znalecké posudky se převážně vyjadřují tak, že CTG záznam byl nesprávně hodnocen jako fyziologický, ačkoli již byl suspektní. V tomto se posudky převážně shodují, ačkoli se liší v popisu a klasifikaci CTG záznamu. Ačkoli chybné hodnocení CTG záznamu nebylo v příčinné souvislosti se škodou na zdraví pacienta V.V., přesto lze toto hodnotit jako disciplinární provinění na základě všech výše uvedených důkazů.

Čestná rada ČLK vycházela ve svém závěru jednak ze závěrů znaleckých posudků, ale též z vyjádření lékaře a svědků. Na základě těchto zjištění došla Čestná rada ČLK k závěru, že se MUDr. B. dopustil disciplinárního provinění, tak jak je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud jde o druh a výši uloženého disciplinárního opatření, v rámci disciplinární pravomoci podle § 18 odst. 3 zákona č. 220/1991 Sb., může Čestná rada ČLK uložit za závažné porušení povinností člena ČLK uvedených

v § 9 odst. 2 písm. a) téhož zákona pokutu v rozmezí 3.000,- Kč - 30.000,- Kč, podmíněné vyloučení z ČLK a vyloučení z ČLK. Při rozhodování o uložení disciplinárního opatření přihlédla Čestná rada ČLK ve smyslu § 10 odst. 3 Disciplinárního řádu ČLK k povaze skutku a k okolnostem za nichž byl spáchán, k osobě a poměrům lékaře a k míře jeho zavinění. Čestná rada ČLK přihlédla k tomu, že se lékař dosud disciplinárně neprovinil a také k tomu, že v době skutku neměl specializovanou způsobilost a pracoval pod odborným dohledem. Zvolená sankce tedy byla z tohoto důvodu při dolní hranici. Přesto bylo bez pochyb prokázáno, že MUDr. B. chybně vyhodnotil CTG záznam a suspektní záznam považoval za normální. Pokud by záznam hodnotil jako abnormální, měl volat vedoucího lékaře porodního sálu nebo jiného zkušeného lékaře, což neudělal. V obou případech se dopustil chyby. Jedná se o takové odborné pochybení, kterého se ani absolvent lékařské fakulty bez specializované způsobilosti dopustit nesmí. Ze všech uvedených důvodů čestná rada ČLK rozhodla, jak je uvedeno shora ve výroku.“

Krajskému soudu je z jeho činnosti (ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 22 Ad 14/2014 – rozsudek z dnešního dne dostupný na www.nssoud.cz) známo, že předmětný text je doslovně převzat z jiného rozhodnutí Čestné rady žalované, kterým byl ze spáchání disciplinárního deliktu uznán vinným MUDr. B.

Z uvedeného je zjevné, že úvahy a závěry žalovaného obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí nemají žádný vztah k výroku napadeného rozhodnutí, naopak týkají se zcela jiného rozhodnutí. To ovšem způsobuje nepřezkoumatelnost nyní přezkoumávaného rozhodnutí, neboť z úvah a závěrů žalovaného obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí není vůbec seznatelné, jak dospěla Čestná rada žalované k závěru, že právě žalobkyně je vinna, že dne 25.8.2009 jako lékařka gynekologicko-porodnického oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Praze zanedbala své povinnosti vedoucího lékaře porodního sálu a nechala u rizikové rodičky E.V. nezkušeného neatestovaného lékaře bez přímého odborného dohledu, čímž se dopustila disciplinárního provinění proti povinnostem uvedeným v § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách. Odůvodnění výše sankce pak ani neodpovídá sankci ve výši 12.000,- Kč uložené v sazbě 3.000,- až 30.000,- Kč.

Takové rozhodnutí musí krajský soud podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušit.

Z obsahu správního spisu se dále podává, že Čestná rada žalované skutečně ve věci dne 10.5.2013 jednala, kdy vyslýchala svědky, a to bez toho, že by o tomto jednání jakkoli uvědomila žalobkyni.

Jakkoli podepsaný soud ve své dosavadní rozhodovací i nyní plně respektuje oprávnění žalované k přijetí disciplinárního řádu podle § 15 odst. 2 písm. a) zákona o komorách, nelze přehlížet, že zákon o komorách nikterak disciplinární rozhodování žalované nevylučuje z působnosti obecných předpisů o správním řízení [zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „správní řád“)], který se na rozhodování orgánů žalované vztahuje podle výslovného znění § 1 odst. 1 správního řádu. Pro výslech svědků pak disciplinární řád žalované nestanoví žádný postup, který by se podle § 1 odst. 2 správního řádu odlišoval od ustanovení

správního řádu o dokazování výsledkem svědků (§ 55 správního řádu). Takové dokazování lze provést u ústního jednání, o němž musí být účastník vždy vyrozuměn (§ 49 odst. 1 správního řádu), nebo i mimo něj, což ovšem správní orgán nezavazuje povinnosti o tomto dokazování účastníka uvědomit (§ 51 odst. 2 správního řádu). Jen tak lze totiž zabezpečit právo obviněného vyslyšet nebo dát vyslyšet svědky garantovaného čl. 6 odst. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod publ. pod č. 209/1992 Sb., jakož i právo na projednání věci v jeho přítomnosti zaručené čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod č. 2/1993 Sb.

Neuvědomila-li tedy Čestná rada žalované žalobkyni o výsledcích svědků, porušila závažným způsobem ustanovení o řízení před ní, čímž zatížila před ní vedené řízení vadou, která je způsobilá mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.], což je dalším důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Za situace, kdy oba žalobní body namítající pochybení procesního charakteru [označené shora jako 1) a 3)] byly shledány důvodnými, neotevřel se soudu ani prostor pro přezkum napadeného rozhodnutí z pohledu žalobního bodu 2), neboť je-li tu procesního pochybení, které může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, navíc za situace, kdy napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, nepřísluší soudu hodnotit neexistující - příp. z nezákonné provedených důkazů pramenící - úvahy a závěry napadeného rozhodnutí.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí Čestné rady žalované pro důvodnost žalobních bodů 1) a 3), aniž by se mohl zabývat žalobním bodem 2), podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž jsou orgány žalované vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč bez DPH / úkon při těchto úkonech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
2) sepsání žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.	6.200 Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.428 Kč

Celkem

11.228 Kč

Soud proto uložil žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 12. listopadu 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu